Causa Galiza: «Som un precedent. Tots podríem ser perseguits com a associacions criminals»

written by Ralf Streck | 29 d'octubre de 2020

Traducció d'en Pere Grau de l'article en alemany «Wir sind ein Präzedenzfall, alle könnten als kriminelle Vereinigungen verfolgt werden» realitzat per en Ralf Streck i publicat el 18/10/20 a "Telepolis"

Que Espanya arreu hi veu terroristes no és pas cap secret, encara que amb les seves acusacions agafades per la punta dels pèls sovint s'estavella contra un mur, com s'ha vist la darrera setmana a Catalunya amb Tamara Carrasco.

A partir del dilluns, dotze gallecs seran arrossegats davant d'un tribunal. Malauradament no tenen la sort de ser acusats davant d'un tribunal ordinari, de la seva terra, sinó al tribunal especial de l'Audiència Nacional a Madrid. Aquest és conegut per la duresa de les seves condemnes que ha comportat llargues condemnes de presó per a polítics, activistes i fins i tot cantants. Davant dels tribunals internacionals, aquestes condemnes s'enfonsen gairebé sempre. Espanya ha hagut de retirar fa poc una condemna contra "terroristes" perquè el Tribunal Europeu de Drets Humans va constatar que davant del tribunal especial no havien tingut cap judici equànime.

Però mentrestant la condemna de sis anys i mig de presó ja l'havien complert gairebé tota. Aquesta repressió tampoc no s'atura a Galícia. Sobre els successos pels quals es demanen per a dotze gallecs, penes de presó de fins a dotze anys, n'ha parlat *Telepolis* amb Joam Péres, un dels acusats membre del comitè executiu de "Causa Galiza".

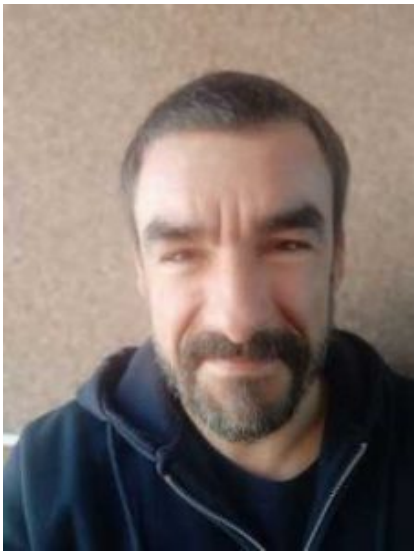

Joam Péres

[Ralf Streck] Aquest dilluns va començar a Madrid el procés contra dotze gallecs. De què se'ls acusa i quines penes es demanen?
[Joam Péres] Tot es basa en dues operacions de la Guàrdia Civil. Una el 2015 contra Causa Galiza, i una altra el 2017 contra l'organització antirepressiva Ceivar (alliberar). Des d'aleshores, les acusacions han estat canviades una vegada i una altra. Als primers nou detinguts de Causa Galiza se'ls va acusar de ser membres d'una organització terrorista. Després el procediment va ser unit a l'obert contra Ceivar i tres membres de Ceivar.

L'acusació per terrorisme es va retirar i el van substituir pel d'enaltiment del terrorisme. L'any passat hi van afegir de cop i volta la d'afiliació a una organització criminal, i així es va endurir la pena demandada.

Pels dotze acusats, la fiscalia demana penes de quatre fins a dotze anys, en total cent dos anys. Com a membre directiu de Causa Galiza, per mi es demana la pena més alta. S'hi afegeix una multa de gairebé 350.000 euros. I es demana la inhabilitació i la retirada del dret electoral passiu per als acusats.

El procediment és dut a terme en un tribunal especial que

després de la mort de Franco simplement va canviar de nom. Davant de l'Audiència Nacional no hi ha cap garantia jurídica. Allà s'hi acusen idees polítiques i es persegueixen totes les dissidències.

Tot això és molt poc clar. Primer es deia que vostès eren membres d'una organització amb el nom de "Resistencia Galega". Després es va retirar aquesta acusació i de sobte surt una organització criminal. Com s'explica això?
S'explica des del pur rerefons polític. No té res a veure amb activitats criminals, ja que tant Causa Galiza com Ceivar han treballat sempre de manera oberta i transparent. Aquesta intencionalitat també es va veure en la manera com van ser escenificades les detencions amb una Guàrdia Civil fortament armada. Que va anar de bracet amb una campanya mediàtica en la qual érem presentats com el braç polític d'una presumpta organització terrorista.

Les afirmacions de la Guàrdia Civil van ser acceptades sense comprovar-les i a nosaltres naturalment no ens va escoltar ningú. Que tot es tracta d'un monstre jurídic ho demostra molt clarament una cosa: Causa Galiza va ser legalitzada un any després de la seva fundació pel mateix tribunal que ara ens tracta de terroristes i que fins llavors ens havia prohibit l'existència. Primer es retira una acusació i després, el 2019 la fiscalia es treu del barret una organització criminal.

Existeix en realitat Resistencia Galega? A Wikipedia s'hi diu que personalitats prominents com el professor de politologia i escriptor Carlos Taibo dubten que existeixi. Hi ha algun comunicat o reconeixement d'autoria en relació amb atemptats? Què se'n diu d'aquesta organització criminal a la qual es diu que vostès hi pertanyen?
No en coneixem cap ni un de comunicat de Resistencia Galega. Jo diria que aquesta organització no existeix. Certament hi ha de tant en tant atacs, a bancs per exemple, però evidentment no és cap organització com ho era l'ETA basca. L'associació criminal que presumptament enalteix el terrorisme són les dues

organitzacions els membres de les quals ara són jutjats a l'Audiència Nacional.

Així s'enalteixen vostès mateixos?
Tot plegat és monstruós. I si això no tingués conseqüències tan dramàtiques, n'hi hauria per riure. Tot va encaminat a prohibir les dues organitzacions a través d'un muntatge que canviï el panorama polític. Si se'ns marca com a associació criminal, ja tindrem un cas de precedència. Aleshores totes les organitzacions que lluiten pel dret d'autodeterminació o contra la repressió poden ser criminalitzades.

La situació, pel que fa a la pluralitat política és molt greu. Estem parlant de l'extermini d'una opció política a través del dret penal, en tant que converteixen a membres d'unes organitzacions en membres d'una organització terrorista inexistent o d'una associació criminal, que no se sap quina pot ser, però que és acusada d'activitats il·legals que no coneix ningú.

Quina feina política fan Causa Galiza i Ceivar?
Existim des del 2007, Ceivar ja des del 2003. Primer vam treballar com a plataforma política per l'autodeterminació i per la sobirania nacional de Galícia. D'aquí va sortir el 2014 una organització que propugna la independència de Galícia. Un any després ja va començar la criminalització. Treballem com qualsevol altra organització política legal. Fem manifestacions, actes i cursets, per conscienciar la gent.

Ceivar treballa contra la repressió. Dona suport a persones que pel seu treball polític han estat apallissades o condemnades a penes de presó i fa feina de difusió pública. Remarco altra vegada que les dues organitzacions han treballat sempre obertament i han anunciat sempre les seves accions, com ho exigeix l'Estat espanyol. No hem abandonat mai el marc legal. És sorprenent que com a indicis d'enaltiment del terrorisme s'addueixi, per exemple, que hàgim recordat la revolució del 1846 a Galícia.

Tot plegat recorda molt allò que hom ja coneix del País Basc. Allà es van prohibir organitzacions que van ser posades dins del mateix sac amb ETA, i es va empresonar gent amb acusacions falses, només perquè propugnaven un País Basc lliure, socialista i unit. Es persegueixen a Espanya orientacions polítiques?
A l'Estat espanyol tenim un considerable dèficit democràtic. Té grans problemes amb les nacions que el formen. I amb la idea que es puguin independitzar… I com que l'Estat és incapaç d'enfocar problemes polítics amb mitjans democràtics, s'usa la repressió. Ho hem vist a Catalunya amb el referèndum i després amb les condemnes de polítics i activistes, i ho veiem des de fa dècades al País Basc.

A Galícia se segueix el mateix model. El dret d'autodeterminació no és reconegut com sí que ho ha estat a Escòcia. Espanya es defineix com un país únic i indivisible. Qualsevol que desenvolupi conceptes que vagin més enllà, és criminalitzat. Fa temps es deia sempre als bascos que es podia parlar de tot si no hi hagués més violència. És evident que això era mentida.

És un procediment semblant al de Catalunya? Allà també s'intenta d'atribuir actes de violència als Comitès per la Defensa de la República (CDR) per marcar-los com a terroristes.
Certament el jutge Manuel Garcia Castellón que ha obert la causa contra els CDR, també és responsable d'una part de les investigacions sobre nosaltres i de l'«Operació Jaro», com és

anomenada per la Guàrdia Civil. I també és responsable del procediment contra el vicepresident del govern Pablo Iglesias.

I es dóna el cas que precisament Pablo Iglesias és víctima d'espionatge per part de les "clavegueres". Una "brigada política" o "policia patriòtica" en el centre de la qual hi ha un policia empresonat, van robar el seu mòbil a una col·laboradora d'Iglesias per tal de poder-lo atacar. I també és conegut que aquest jutge va tenir càrrecs diversos durant el govern del PP. Tot i que Pablo Iglesias gaudeix d'immunitat pel càrrec polític que ostenta, el procediment ara és estudiat pel Tribunal Suprem.
També en aquest afer es veu clar que al darrere hi ha motius polítics, igual que en l'actuació del jutge d'instrucció contra diversos moviments com en el cas dels CDR o de Causa Galiza.

Dins de quin context polític podem ordenar aquest procediment? Quina força té l'independentisme d'esquerra? El Bloc Nacionalista (BNG) ha pujat a segona força a Galicia amb un 24% dels vots.
Políticament no es pot classificar el BNG com a partit independentista encara que demani una República Gallega. Fora d'aquesta ampla coalició en la qual històricament hi ha el corrent cap a la independència, hi ha també un moviment independentista que encara és minoritari. Nosaltres ho volem canviar i per això ens hem organitzat.

Veiem clarament un progressiu enfortiment de la conscienciació per la independència de Galícia. El procés està en marxa. Segons estadístiques oficials, avui entre un 10 i un 15% volen la independència.
És en aquest marc que ordenen aquestes actuacions. La repressió i la prohibició d'organitzacions que propugnen la independència estan a l'ordre del dia des de fa dècades. A un creixent moviment se'l criminalitza, també a Galícia, per impedir que aquest projecte polític es pugui organitzar.

L'Estat espanyol és conscient que per Galícia no té cap oferta política, social, cultural, lingüística, econòmica ni ecològica. El futur sota el jou d'Espanya significa per a nosaltres: sempre més pobresa, emigració, condicions precàries de treball, disminució de drets laborals i lingüístics, destrucció del medi ambient, etc.

També és clar que Espanya ja fa temps que ha perdut Catalunya i el País Basc. Més d'hora o més tard es faran independents. En aquí intenten impedir, amb la repressió, que aquesta opció pugui madurar.

Però això no ha portat exactament, com veiem a Catalunya, que una posició abans minoritària es converteixi en una majoria?
Clar com l'aigua. Si fan impossible una solució dins de l'autonomia, si no hi ha cap possibilitat de canvis i si les competències actuals i la possibilitat de desenvolupar-les dins de l'autonomia es restringeixen cada vegada més, només queda la possibilitat del trencament. No es negocia, es nega que hi hagi un problema polític, s'apallissa i s'empresona…

Es fa servir una política de terra cremada

En quin context polític en l'àmbit nacional pot situar-se aquesta actuació? És el ministeri fiscal d'un govern que s'autoanomena d'esquerra i progressista el que fa aquestes acusacions.
És cert i sembla una contradicció. Teòricament un anomenat govern progressista hauria d'estar més aviat disposat a trobar vies de solució en un diàleg sobre problemes polítics. Però ja veiem que es fa servir una política de terra cremada: empresonament, il·legalització, eliminació de drets laborals, repressió econòmica, etc.

Però cal saber també que la justícia està controlada per sectors que no tenen res de progressistes. La justícia no ha estat mai depurada després de la dictadura de Franco i forces molt reaccionàries hi tenen l'hegemonia. Aquest problema

l'arrosseguem fins avui. I aquests sectors són els que en aquesta crisi del règim de 1978, juguen les seves cartes.

Des del final de la dictadura, hi ha periòdicament operacions de la Guàrdia Civil o de la policia, per debilitar moviments independentistes, per poder-los criminalitzar o prohibir. És una política permanent de l'Estat, per tal que el dret d'autodeterminació no pugui ser utilitzat. I al Parlament espanyol el partit feixista VOX ha demanat obertament la prohibició de tots els partits que qüestionin la unitat d'Espanya.

Però hauria també de valdre per la Fiscalia? És un ministeri, una part del govern, i nomena el fiscal general. La Fiscalia de l'Estat podria seguir doncs una línia més tova.
És cert. Hi ha una influència clara i directa del govern en aquesta repressió que patim.

Com veu la societat de Galícia, aquests successos?
El rebuig aquí és molt estès. Així per exemple, a part del BNG i d'altres partits, el sindicat CIG també s'ha pronunciat contra la criminalització. Aquí és el sindicat més fort, més que els grans sindicats espanyols. El CIG també ha deixat clar que és un muntatge policial i que se solidaritza amb nosaltres.

A més s'hi afegeixen grups de tots colors, organitzacions de joventut, feministes… Diumenge hi haurà una gran manifestació a Santiago de Compostela, per protestar contra el judici que comença dilluns. Es demanen absolucions i el final dels intents de repressió i de prohibició. Aquí el rebuig és absolut, encara que els grans mitjans de comunicació ho callin.

Com pot ser que es faci un judici així a una ciutat com Madrid que està confinada i en estat d'alarma de Covid? En realitat no pot entrar ni sortir ningú de la capital.
A part de la farsa que hem de viure, els riscs de malaltia són

grans. Els nostres defensors per exemple han argumentat que els acusats pertanyen a un grup de més risc. Esperem la decisió. Però ja ho diu tot el fet que el tribunal hagi refusat de fer el procés per videoconferència en el cas d'un acusat que té problemes de cor.

A part del muntatge policial, també exposem dotze gallecs al risc d'infecció pel virus corona. A més s'hi sumen els advocats, testimonis, i els experts. En total es tracta d'unes cent persones.

És possible el suport d'amics i parents, que en realitat no poden anar a Madrid?
S'ha anunciat una manifestació el dilluns a les 9 davant de l'Audiència Nacional. Però no sabem si podrà fer-se. Ni sabem tampoc si algú podrà venir amb nosaltres a Madrid.